

правитъ. Нъ за да ся сполучи тева, има-
хъ нуждж не отъ малко новцы (пары).
Разноскы-ты на Гуліелмово-то разболя-
ваніе бѣхъ много и прѣдъ сичко тый
трѣбваше да ся заплатятъ, поискахъ да
прибѣгнхъ на двѣ-тѣ хіляды талира,
вложени у нѣкой тѣрговецъ въ столи-
цъ-тж; нъ той ся отказа да заплати не-
комо-то количество, подъ извиненіе, че
спорѣдъ условіе-то, не бѣше дълженъ да
плати, освѣнь като ся свърши година-та,
и че прѣдъ това опрѣдѣленіе (ваде) нѣ-
маше анмереніе да брой ни дукато.

Това отказване приведе Гуліелма и
Софія въ голѣмо недоумѣніе, отъ кое-то
не избѣгвахъ, друго-яче, освѣнь съ по-
мощь-тж на нѣкой богатъ селянинъ, кой-
то прѣдприе да имъ заиме нужны-ты но-
вцы за едиж годинъ съ лихвѣ, кое-то
пріяхъ съ благодареніе.

Купена-та и приправена кѣща, има-
ше весело зрѣніе: Софія и Гуліелмъ,
благодарны за сичко, намѣстихъ ся тамъ
съ чяда-та си. Промыслихъ добры и ху-
бавы купечества, съ кон-то украсихъ про-

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА - РУСЕ

Инв. №

461